

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicatorum Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

II. Conuentus Smalcaldiae. confesio Melancth. de iurisdic. Episc.
restitutio Vlrici VVirtenbergici Mela[n]chthone[m] Tubinga[m] euoca[n]tis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

Cæsar hoc eodem anno ex Austriâ profectus in Italiam, Bononiæ cum Clemente Septimo Pont. in colloquium venit; Vbi de statu religionis per Germaniam, deq; concilio varij fuerunt inter eos habiti sermones. Placuit autem, vt ad componendum religionis dissidium, Pötifex Oecumenicam Synodum indiceret, eaq; de re Reges & Principes Christiani nominis faceret certiores. Igitur anno sequente proximo, qui fuit à nato Christo 1533. Legatum in Germaniam misit Episcopum Reginensem Hugonem Rangonum, maturâ ætate & insigni prudentia virum, qui de Pontificis & Cæsaris instituto Principes edoceret. Is inter cæteros ad Saxonem quoque venit Electorem nouum, in Thuringiâ tum commorantem, eiq; Vinariæ legationis suæ summam exposuit: Pontificem scilicet, ad dirimendas religionis controuersias, re cum Cæsare deliberatâ, generale Concilium indicere decreuisse; quâ de re Principes maturè putauerit admonendos: Hortari verò Saxonem, vt & ipse cum socijs faueant huic instituto, seque lubentes ad Pontificis & Cæsaris voluntatem adiungant. Respondit Saxo, negotium hoc arduum esse, magnæque momenti: Itaque cum socijs super eo deliberandum, antequam mentem suam declarare possit.

Deinde Protestantes ad 24. Iunij Smalcaldiæ conuentum habuerunt, vbi, consilijs inter se communicatis, huiusmodi respõsum

ANNO

1533.

Sleid. lib. 8.

pag. 193.

Cochl. in

Act. pa. 258.

Cæsar Bo-

noniæ cum

Pontifice

agit de Cõ-

cilio.

Sur. in com.

pag. 227.

Anno 1533.

Sleid. lib. 8.

pag. 194.

Legati Pon-

tificij in

Germaniâ

aduentus.

Summa le-

gationis.

Saxonis

responsio.

II.

Cõuentus

Smalcaldiæ

indicitur.

ANNO
1532.

Protestan-
tium de
Concilio
sententia.

*Cam in vi-
ta Mel. pag.*

147.

Melancht.
renuit sese
submittere
decretis
Concilij.

Sustinet
inuidiam
ob restitu-
tam iuris-
dictionem.

dederunt, vt Cōcilij generalis cognitionem, ad quam in omnibus penè comitijs prouocare consueuerant, nunc defugere viderentur.

Quia verò negotium hoc ad religionem imprimis pertinebat, concionatores etiam in consilium adhibere placuit: Qui propemodum omnes nec indicendi Concilij ius Pontifici concedendum censuerunt, nec auctoritatem, vt in eo præsideret: Quod vtrunq; tamen Melanchthon eidem Pontifici liberali manu tribuebat, nimirum vt synodum conuocaret non modo, sed in eâ quoq; præsidis munere fungeretur. Hoc vnū illi displicuit, quod postulabatur, vt omnes sese decretis futuræ synodi submitterent. Id enim nimis feruile videbatur & intempestiuū; nec quenquam in principio volebat ad hanc promissionem adstringi; quod in Synodo liberæ esse sententias oportere diceret.

Igitur in hac deliberatione dissidebat à cæteris, eamq; potestatem dabat Pontifici Romano, quam, nisi pro capite agnoscat Ecclesiæ militantis in terris, habere non potest: Quæ res magnā apud suos inuidiam illi conciliauit. Nec deerant, qui Melanchthonē non modò Papismū in corde fouere dicerent, sed & hoc agere, vt abolitam Pontificis dominationem in solidum restitueret. Nouerat istos de se spargi rumores, quos contempsit fortiter, nec à sententiâ tamen se passus est dimoueri, licet omnium in se, & magnorum quoque Principum animos cōcigaret. Auxerunt
hanc

hanc indignationem litteræ quædam ipsius, sub hoc tempus per quosdam diuulgatæ, qui hanc eius moderationem, & hierarchiæ conseruadæ studium vehementer improbabant. Eas Augustani conuentus tempore scripserat anno 1530. ad Campegium Cardinalem, ad Legatum Venetum, Nicolaum Teupulū, aliosque de pacis inter Catholicos & Lutheranos instaurandæ conditionibus; In quibus secretum mētis hac de re paulò liberius aperuerat, nūquam futurum ratus, vt hæ litteræ venirent in aliorum manus, & publicè per æmulos in inuidiã sui nominis circumferrentur. Maluisset eas supprimi quidem propter Lutheranorum quorundam intemperiem; & indignè tulit, quod ea passim audiret in luce hominum narrari, quæ pro conditione temporum, pacis studio, viris concordix amanti- bus, velut in aurem musitarat. Sed quia litteræ iam in manibus hominum versabatur, & res non erat integra, dissimulauit contractum animi dolorem, nec à sententia tamen discessit; quemadmodum quadriennio post manifestum euasit in synodo Smalcaldensi, vt infra suo loco dicemus.

ANNO
1532.
Ibid. p. 149.
Chy. in hist.
Conf. p. 297

Litteræ ani-
mi eius in-
dices in pu-
blicū pro-
deunt.

Dissimulat
animi sui
dolorem.

Cam. in vi-
ta Mel. p. 151

Anno sequente proximo, Philippus Hafsia Landgrauus Vlricum V Virtenbergensem ducem, quem fœdus Svveicum ante annos quindecim plus minus è ditione suâ per vim exturbarat, armatâ manu reduxit, eiectis ijs, per quos Ferdinandus Bohemiæ Rex Ducatum istum moderabatur.

ANNO 1533. & 34 Ulrichus igitur, cum restitutus esset, Melá-
 thonem, datis litteris, ad Academiam Tu-
 bingensem inuitavit, in quâ magisterij lau-
 ream aliquando susceperat. Ille tamen satis
 istuc propendebat, quod à Lutheri aliorum-
 que quorundam crudis & immoderatis acti-
 onibus totus esset alienus; quia tamen ob-
 strictus erat Principi, negotium hoc ad illius
 arbitrium reiecit, à quo missionem impetra-
 re tum quidem non potuit. Postmodum ta-
 men Tubingam excurrit, permissu Principis
 ibiq; ad vnum propè mensem hæsit, studijs,
 quæ turbata nonnihil erant, instaurandis
 occupatus.

III. Non multò ante, quam VVirttembergi-
 cus restitutus fuit, anno scilicet 1533. Henri-
 cus Octauus Angliæ Rex, vxore Cathari-
 nâ repudiatâ, quandam ex gynæceo Annam
 Boleniam in eius locum sibi copulauit:
 Quæ res Catholicis omnibus vehementer
 displicuit, causamque præbuit annis sequen-
 tibus, vt regnum Anglicanum ab orbe Ca-
 tholico diuulsam, in partem secederet. Pon-
 tificem verò Clemens Septimus Regem ali-
 quoties monuit, vt desisteret ab instituto,
 & pellice dimissa, Catharinam sine causa re-
 pudiatam ad thori consortium reuocaret:
 Cumque nihil obtineret, tandem anno 1534.
 23. Martij, latâ sententiâ matrimonium
 prius legitimum, posterius verò cum Bo-
 lemiâ contractum, irritum pronuncia-
 uit. Rex per hoc decretum vehementer
 exaspe-

Ulricus
 Wirtemb.
 per Landg.
 restituitur.
*Bucholtz in
 Chro. p. 542
 Sleid. lib. 9.
 fol. 205.*
 Melanch-
 thonem
 Tubingam
 inuitat.

Rex Angliæ
 adulteri-
 nas cum
 Bolema
 nuptias ce-
 lebrat.
*Sur. in com.
 pag. 227.*

*Sandez. lib.
 1. de schis.
 Angl.*

Anno 1534
 A Pontifi-
 ce mone-
 tur, eiusq;
 nuptiæ
 cassantur.